

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΓΓΡΑΦΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΣΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 140

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 140

Τιμή Φυλλίου

5 λεπτά 5

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
— ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΑΡΙΟΝ —

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακή 13 'Απριλίου 1903

ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός Οικονόμου αρ. 4 | ΑΡΙΘ. 29

ΣΤΗ ΔΥΣΗ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ...

Μέσ' απ' τή δύση ενός ονείρου
'Προς βουδοί μέχουνε φέει'
Στό μέτωπό μου έχω τοῦ ονείρου
Τό ἐσπερινό μεγάλο ἀστέρι.

'Απ' τί φαρμάκια καί τὰ δάση
Μέ θρίαμβο στή λευκή τήν ὄξι
'Απ' ὅπου ἡ Νίκη θά περάσῃ
Τιτανικό ἔχει δρόμο κόψει.

Βαθιά του ὁ ἥλιος σάν ἀσπίδα
Ριγμένη ἀπό γιγάντων πάλιν
'Ἐκαί ποῦ σμίγουν μίαν ἀσπίδα
Τὰ δένδρα ὑψώνεται μεγάλη.

Στό λυγρόν ἄτι καβαλλάρης
Λευκό μᾶ ρόδινο στή δύση
Δείχνει τόν πύργο ποῦ θά πάρῃς
Στήν πυρκαϊά ποῦ πάει νά σβύσῃ.

Στό μέτωπό μου έχω τοῦ ονείρου
Τό ἐσπερινό μεγάλο ἀστέρι
'Ἐγώ δὲ σπέρνω ἀνοῦς τριγύρου,
'Ἐγώ κρατῶ ρομφαία στό χέρι.

'Ἐγώ πατῶ τήν ἀσπρη στάχτη
Ποῦ ἐρέξαν τὰ δένδρα στό χῶμα
Στό φλογισμένο καταράχτη
Τῆς λαβας ποῦ κυλάει ἀκόμα.

Στοῦ 'Ἡλίου τὸ ξέβγαλμα γλαρνάζω
Για μένα μόνο βασιλεύεις
Στή δύση ἀπανου σὲ κνιταζῶ
Ποῦ μέ τή χίμαιρα παλεύεις.

Στό λυγρόν ἄτι καβαλλάρης
Λευκό μᾶ ρόδινο στή δύση,
Δείχνει τόν πύργο ποῦ θα παρῃς
Στήν πυρκαϊά ποῦ πάει νά σβύσῃ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΤΑΚΤΟΥΝΤΑΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΜΠΕΜΠΕΔΕΣ

ΔΙΕΤΑΞΕ ὁ κ. Δηλιγιάννης κ' ἐξετέλεσε ὁ κ.
Ζυγομαλάς. Καί τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
συνειργάσθη ὁ κ. Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης
μέ τόν Γεν. Γραμματέα του πρὸς τακτοποίησιν
τῶν «σημειώσεων» τῶν δυστροπούντων νά ἐπα-
νέλθουν ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας των Κυβερνητικῶν

βουλευτῶν πρὸς ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς
Βουλῆς.

Αὕτη εἶνε ἡ σπουδαιότερα πολιτικὴ εἰδη-
σις τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Ἡ ἀπειλὴ των
βουλευτῶν ὅτι δὲν τὸ ἐννοοῦν νά τὸ κουνήσουν
ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας τους, πρὶν γίνουν τὰ ρου-
σφετάκια ποῦ ἐζήτησαν. Ἡ τρομάρα τοῦ κ.
Δηλιγιάννη μὴ μείνῃ δίχως Βουλὴν. Καί ἡ
δουλικὴ ὑποταγὴ τοῦ Ὑπουργείου στῆς Συν-
αλλαγῆς τὰ κελεύσματα.

Περὶ ρουσφετιῶν δὲ ὁ ἀγὼν, ὦ Πανέλληνες.

ΗΜΠΟΡΟΥΣΕ ἐν τούτοις νά δοθῇ καί κάποια
ἄλλη λύσις, καλλιτέρα καί ἀξιοπρεπεσττέρα
στοῦ πολυθρύλλητον τῶν ρουσφετιῶν ζήτημα.

Ἡμποροῦσε αἰφνης ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἀντὶ
νά δυσανασχετῇ διότι δὲν συγκατατίθεται ὁ κ.
Κατσικαπόπουλος καί ὁ κ. Ρουσφετιάδης νά
ἔλθουν ἐδῶ καί νά ἐργασθοῦν πρὸς σωτηρίαν τοῦ
'Ἐθνους καί τοῦ κόμματος, νά χαίρεται καί
νάγάλλεται τὸναντίον καί μαζῇ μ' αὐτὸν καί
'μεῖς οἱ ραγιαδες τῶν θεσμῶν καί οἱ Παρταί
τοῦ Συντάγματος, διότι θά κυβερνηθῇ ὁ δυστυ-
χισμένος αὐτὸς τόπος, ἔστω καί γιὰ λίγο μόνον,
δίχως Βουλὴ καί συνεπῶς δίχως τὴν ἀπα-
ραίτητη ἐπέμβασιν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

Μία λύσις αὕτη, ἂν ὁ κ. Δηλιγιάννης,
ἐννοεῖται, δὲν εἶχεν ὀρκισθῇ, ὡς Μεσαιωνικὸς
ἱππότης, πίστιν τυφλὴν καί ἀφοσίωσιν μέχρι
θανάτου στοῦ Σύνταγμα, στοὺς θεσμοὺς καί
στὴν Συναλλαγὴν.

Ἐπάρχει καί ἄλλη λύσις ἐν τούτοις—ὄνει-
ρώδης ὅμως καὶ αὕτη ἐπὶ τοῦ παρόντος—κατὰ τὴν
ἐποίαν ὁ Λαὸς θ' ἄρπαζε ἀπὸ τὸν γιαικᾶ τοὺς
κ. κ. Ἐκλεκτοὺς του καί θά ἐχρησιμοποιοῦσε
καί τὴν Συνταγματικωτάτην σανίδα ἀκόμη
γιὰ νά τοὺς ἐξαναγκάσῃ νά ἐκπληρώσουν τὸ
καθῆκον, γιὰ τὸ ὅποιον ὄχι μόνον ἐξελέγησαν,
ἀλλὰ καί πληρώνονται ἀδρότατα.

ΛΑΟΣ ὅμως καί Κυβέρνησις ἀποστέργουν καί
τὴν μίαν καί τὴν ἄλλη λύσιν. Καί γι' αὐτὸ
οἱ βουλευταὶ κοκορεύονται καί γι' αὐτὸ οἱ Ὑ-

πουργοὶ τρέμουν καί γι' αὐτὸ ὁ Λαὸς ἀνοίγει
πηχνατον τὸ στόμα του καί χάσκει πρὸ τῶν
τελουμένων Συνταγματικῶν Κρανίων.

Βλέπετε δὲν ἐσκέσθηκε ἀκόμη κανένας ἀπὸ
τοὺς Κυβερνήτας μας νά σωφρονίσῃ τοὺς ἀτα-
κτοῦντας Ἐθνικοὺς μπεμπέδες καί νά ζητήσῃ
διὰ νόμου ὄπως—ἀφοῦ ἀναγινώσκειται ποῦ ἀνα-
γινώσκειται ὁ κατάλογος στὴν Βουλὴν, πρὶν
ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις—ἀποβάλλονται οἱ βου-
λευταί, οἱ ἔχοντες εἰς κάθε σύνοδον ὀρισμένον
ἀριθμὸν ἀπουσιῶν, μὴ δικαιολογουμένων ἀπο-
χρώντως, καθὼς γίνεται καί στοὺς μαθητάς.

Δὲν πιστεύομεν νά εὐρεθῇ κανεὶς ὁ ὅποιος
νά μὴν τὸ ἀνυμολογήσῃ ὅτι ὕστερ' ἀπὸ ἐβδο-
μῆντα χρόνων ἐλεύθερον βίον δὲν κατωρθώσα-
μεν ἀκόμα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν μας
μόρφωσιν, οὔτε τὸ ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον
νά βγάλουμε.

Στοὺς πολιτικοὺς λοιπὸν μπεμπέδες ἡ ἀπο-
βολὴ ἢ πρόστιμο. Ἐτσι μόνον θά βάλουν μυα-
λὸ καί θά κοιτάζουν τὴν δουλειά τους.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΟΙ ΑΤΘΟΙ ΜΑΣ

Ὁ γνωστὸς πλανόδιος ἱερολόγιος καί
πενταρολόγιος τῶν Ἀθηνῶν

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑΣ

ΟΙ ΣΚΛΑΒΟΙ

Η κυματίζουσα ή θάλασσα πώς μακρυνταλάει;
Περ' απ' των κίθων τις κορφές στα λιβέρια σαν να σπάζει
Κ' είνε ή φριχτοί οι άντιλάχοι σαλπύσματα πολέμου
Δύο τιτάνων έχθρικών: του Νάουτ και του Άνιμου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Η ΖΩΗ ΠΟΥ ΠΕΡΝΑΕΙ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Σ' ένα μικρό παράθυρο έβλεπα συχνά ένα παιδάκι φιλικό μου παρόλοτι ήταν λεπτό σαν καλαμάκια
Τα πόδια του και τίποτε δεν αισθάνονταν, και με βελόνα άκουει αν τα τρυπούσες, ούδέ μπορούσαν να κάνουν τί παραμικρή κίνηση μόνον τα χέρια του κινούσε, τρεμοζιαστά τρεμοζιαστά σαν γέρος το χλωμό και σουφρωμένο προσωπάκι του φωτίζανε δύο μεγάλα γαλάνα μάτια, γεμάτα έυπνιάδα και καλωσύνη.

Είνε νύχτα της Μεγάλης Παρασκευής το παράλυτο παιδάκι δεν κάθεται στο παράθυρό του μένει από 'δομαδά στο κρεβάτι του κρυολογημένο, με πυρετό και περισσότερους από κάθε άλλη φορά πόνο...

Κατακλύδανε της δύστηνης μάνας τα δάκρυα και ζεϊτικο χαμογέλοι δεν κρύβει πιά το μικρό της παράπονο
Ήναά το κανόλι φωτίζει άχνα άλλης δόλιας μάνας το μικρό χαμογέλο και άλλα μάτια κοινοκόμενα.

Καίμενη μάνα, μαζί μ' έμένα δεν έπιηγες και σ' στον επιτάφιο. Είσαι λιπημένη;
Όχι, παιδί μου πύγε ο πατέρας σου στην εκκλησία και για τους δυό μας θα φιλήσει το Χριστούλη και για μ'ε και θά φέρη και λουλουδιάκια από τον επιτάφιο, να σε καπνίζω μ' αυτά να μου γιάνης

Μή με κολάζεις, παιδί μου, απόψε! Κάθισε ήσυχος. Δεν μ' αγαπάς, λοιπόν, καθόλου...
Δέν σ' αγαπώ, απ' ουδέν μ' αφήνετε να ιδώ την Χριστούλη. Σκεπασμένος δεν θά κρύωνα καθόλου...

Μανούλα ο Χριστός με φωνάζει! Θέλω να τον ιδώ, είμαι καλά! Τι χαρά μου! είμαι καλά!
Πριν προηθάση ή μάνα τι νύ το έμποδιση, τα παράλυτα πόδια γλυστρήσανε απ' το κρεβάτι και όλόθερα στηθήκανε: έστύπωσε ή θεία χείρις τα κοιμισμένα νεύρα και ζωντάνεψε ή πίστις το έρειπωμένο και άψυχο σκέλεθρο: σαν πινάκι πρωτ. πέταχτο, με πατήματα άδξια και φοδισμένα, το άρρωστο παιδί κατόρθωσε να ηθάση τ' αγαπημένο παράθυρο και σταυροκοπιέται και ψάλλει δυνατά, ώστε κ' απ' έξω ν' ακούγεται:

Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον!
Κύριε ελέησον, δόξα σοι Κύριε! φωνάζει και ή μάνα σαστισμένη και στέκεται άπομακρο, σαν να βλέπη γύρω του σκέπη θεϊκή, που δεν είνε άξιη να την πλησιάση τ' άμαρτωλό το σόμα της.

JUDAS ERRANT

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Όταν έπερνούσα το χωρίον Σ... ένας μάγκας ήρχισε να κυπιά το κυτσάκι μ' όλη του τή δύναμη: ήταν προφεσόρας σ' αυτή τή δουλειά και τήν ήξευρε. Του ήρριψα ένχ βλαμμά εκτιμήσεως—άλλή κατά βήθος μου έκαμνε φρικωδώς κακόν.

Όποιος νύνηται με κουρέλια καθροσπυμένχ, ντύε-ται καθ'όλη, είνε αλήθειχ, άλλ' έν τούτοις δεν είνε γι' αυτό λιγότερο κουρελιάρηχ.
Οι περιηγηταί ανεβαίνουν το βουνό σαν ζώα, κτηνωδώς και κήθιοι. Ελησημόνησαν να τους πούν ότι υπάρχουν στο όρομο ώρξια: απόψει.

ΦΡ. ΝΙΤΣΕ

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ:

Άνεκδοτα γράμματα του Καμπύση

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ο ούρανος ήτο βελουκάνος, ο ήλιος θαλπερός, φώς δέ και γράξ έπλημύρουε τήν άτμόσφαιραν.
Η Α'ιμουλί ήτο όμιλητικωτάτη, ο Πάυλος φαιδρότατος, μόνον δέ ή γράξ ήκροάτο, σιωπηλή, περκατηρούσα ένιοτε λαθραίως τήν μελαγχροίνην ρυσιουργωμίν του νέου νυστικού.

Αι συνήθεις προυνστάσεις εγένοντο και ή συνομιλία ήρχισε ζωηρά.
Η γράξ έν τούτοις έφκινετο άνοπομοιούσα και άρρο άνέμεινε επί μικρόν παρεκίλεσε τον Όρίστην να τήν συνοδεύση, έζήτησε συγγνώμη και άπεμακρύνθη θραδέως άντεκλάσσουσα βλέμμα μετά της Α'ιμουλίχ.

ρεκάλεσε τέλος να μη δυσχερευθή διό το αίσθημα αυτό το όποιον ήτο άγνόον, όπως οι Ιερώτεροι στοχασμοί του.
Η γράξ τον ήκουσε στηρίζουσα επί της άμμου τους όρθαλμούς και δικτυρωσα το έδαφος διό του άκρου του άλεξήλιου της.

(Άκολουθεί)

κ' ένα κομματάκι 'Ελληνικό, όσον και αν ή έπιπερίς του έδίδετο επί του διεθνούς έδάφους του δήθεν φιλολογικού συλλόγου «Παρνασσού»;

Απαντήσεις, είπα, δέν δέχομαι.

Με αγάπη

Chaviaropoulos

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩ

— κ. Όλι μπισόνικιν. "Ω τί καλή πούχεις θωρηά τό φέγγα! Τό λέγει ή Σαίχηπη μετά στόν «Ήμπορον τής Βενετίας» και πρίπει νά τό πιστεύετε, άπό ή μάλιστα στόν τόπον μας έρχομύεται θωρηάσια. Δέν βλέπετε πόσους λάτρεις και θωρηάσις έχει τό Ήμμα υπό τας διακόσους έκδηλώσεις του, τήν Πολιτικήν, Κοινωνικήν, Φιλολογικήν κλπ.— Είς κ' έτοιαν πλάγιά τής Πάνοης όπιοχει γαρνημένη επάνω στήν πέτρα με μεγάλη γράμματα ή επιογραφή «Ήρώ και ή Θεία». Αρχαία ή επιογραφή δέν είναι, κ. Νικηφόρε. Τούνοκτίον είναι σύγγροος, άνήκει, καθώς λεγουν, εις κ' έτοιαν εκ τών λογίων μας ό όθεός; άνακατεύεται κ' εις θεολογικά ζητήματα. Ο όθεός; όθεός; τόν Θεόν δέν άναγνωρίζει άνωτέρων του, διό νά τόν προσέξη, τού Ήρώ του! — Μήν άπελιπίξοθε διότι δέν δημοσιεύονται οι στίχοι σας, κ. Μα. αμένη. Ήμπορούσατε νά πα ζετε τόν ρόλον σας ως ποιητής και χωρίς νά δημοσιευθή ένας στίχος σας. Τό λέγει άλλως τε και ό Βασιλειάδης:

«Ω πόσοι, πόσοι Βύρωναε
πρέρογονται ή σύγως...
Και δέν ήκούσθη ή σμά των
και δέν έγράφη στίχοι!»

— Δέν είναι δυσεύροτοι, κ. Ν. Λαμ... οι λόγοι τού κ. Ήλιζ Μακίτη. Ήδημοσιεύθησαν εις τετάρτην έκδοσιν πρό τριών περίπου έτών. Τί κρίμα όμως νά τούς διαβάζουν (νά τούς διαβάζουν ήρώ με) μόνον οι κληρικοί και νά μή τούς διαβάζη κάθε άνθρωπος που θέλει νάπολαύτη ζωντανήν γλώσσα, τήν ζωντανωτέραν Έλληνικήν, και διαγωγή ακέψιν και άνθισμένην πραγματικώς έκφρασιν!— Για νά ιδήτε τήν διαφοράν μεταξύ τής ψευτοκαθαρευούσης και τής ζωντανής γλώσσας μας, κ. Αττικέ, ήκούσατε κ' αυτό: Ο δικακεριμένος όφθαλμολόγος κ. Σβορώνος (έγεινε κ' ήρηγητής προχθές άκόμη επεξήωτατα) μάς έλεγε ότι έχει έτοιμάσει κάποιαν διαλεξιν για τόν «Παρνασσόν» τήν όποιαν έπιτολόρησε «Οι ώραίοι όφθαλμοί». Είδη όμως πώς δέν έστεκε καλλά ό τίτλος και τόν άλλαξε. Τόν έκανε «Τά εύμορφν μάτια», ζωντανώτερα δηλ. και ειλικρινέστερα. Συγκρίνατε τώρα τούς δύο τίτλους και πέπε μας τήν γνώμη σας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

—Περιεχόμενα τού θου τεύχους τών «Παναθηναίων». Η γλώσσά μας, άπαντήσεις εις τήν ρέουναν τών «Παναθηναίων» (άπαντήσεις τών κ. κ. Ήμμ. Λυκούδη, Ήρ. Ήρακλιώτη, Π. Δημητρακοπούλου, Ψυχάρη, Α. Αστέρη, Δ. Ταγκοπούλου και Αλ. Πάλλη). Α. Αστέρη, ποιήματα—Δ. Αναστασοπούλου, με βέρδιον εις τόν Ήγιον Τίφον—Α. Παπαδιαμάντη, ή «Φόνισσα»—Δ. Κακλιμάνου, Ήρμέτε Νοβέλλι—Κ. Μικρή, Ήπιστολαί εξ Αιγύπτου—Αγγ. Κλεάνθης, Ήπιστολαί εκ Βερολίνου—Χάρη Ήμερινού λόγοι και άντίλογοι—Γράμματα, Τέχνη, Ήπιστήμη κτλ.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Είδοποιεί

δτι από τής 1ης Ήπριλίου έ. έ. έρχεται τό έκρινόν δρομολόγιον έχον ως άκολουθώς:

Ήξ Αθηνών δια Κηφισίαν: 5.30', 7.30', 9.30', 11.45' π. μ., 2, 3, 4, 6, 8 μ. μ.

Ήκ Κηφισίας δια Αθηνάς: 6.40', 8.40', 10.40' π. μ., 1.15', 3.10', 5.10', 6.10', 7.10', 9.10' μ. μ.

Κυριακάς και έορτάς προστίθενται:

Ήξ Αθηνών δια Κηφισίαν: 10.30' π. μ., 5, 7, 9 μ. μ.

Ήκ Κηφισίας δια Αθηνάς: 11.50' π. μ., 4.10', 8.10' 10.10' μ. μ.

Γ ρ α μ μ ή Λ α υ ρ ί ο υ

Ήξ Αθηνών δια Λαύριον: 8.15' π. μ., 3.50' μ. μ.

Ήκ Λαυρίου δια Αθηνάς: 6.40' π. μ., 4.15' μ. μ.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1903

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Table with 3 columns: Description, 31 Μαρτίου 1903, 28 Φεβρουαρίου 1903. Includes items like Ταμείον, Εξωτερ. λογαριασμοί, Δάνειον προς τήν Έλλ. Κυβέρν., Προεξοφλήσεις, Μετοχάι εις έγγχωριούς Έταιρίας, Συμμετοχή εις Τραπεζαν Κρήτης, Καταστήμ. Τραπεζ. και κτήμ. εξ άναγκαστ. έκποιήσεων, Λογαριασμοί τρίτων εν τώ έξωτερικώ, Ήπηρεσία Έθνικών δανείων εις χρυσόν, Ήξοδα έγκαταστ. (ιδίως δαπάνη κατασκευής τραπεζ. γραμματίων), Λογαριασμός έξαγ. συμμετοχής Κυβερνήσε. εις κέρδη εκ τρ. γραμμ., Ήξαγορά προνομίου Προνομ. Τραπεζής; Ήπειροθεσσαλίας, Προμήθεια τροπής λαχειοφόρου δανείου (εις τραπε. γραμμάτια Διάφορα).

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Table with 3 columns: Description, 31 Μαρτίου 1903, 28 Φεβρουαρίου 1903. Includes items like Μετοχικόν Κεφάλαιον, Αποθεματικά κεφάλαια, Τραπεζικά γραμμάτια εν κυκλοφορία, Κερματικά γραμμάτια διδραχμα και μονόδραχμα, Καταθέσεις άνευ τόκου εις μεταλλικόν, Καταθέσεις άνευ τόκου, Ήπιταγαί πληρωτέαι, Μερίσματα πληρωτέα, Καταθ. Δημοσ. δια χορηγήσεις δανείων κατά τόν ΒΦΜ' νόμον, Διεθν. Οίκ. Ήπιτροπή λ)σμός καταθ. εκ δημ., Ήπηρεσία Έθνικών δανείων εις χρυσόν, Καταθέσεις Δημοσίου εις χρυσόν, Καταθέσεις Δημοσίου επί τόκω εις τραπεζ. γραμμάτ., Ήντ. κατάθ. Δημ. εις χρ. δια τήν κατασκ. Σ. ΙΙ-Δεμερλή-Συνόρ., Καταθέσεις Δημοσ. εις τραπεζ. γραμμ. κατά τόν Νόμον ΒΉΡΕ', Καταθ. έντοκοι, Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζής, Ήπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπεζής, Καταθέσεις Ταμειουτηρίου, Λογαριασμοί τρίτων εν τώ έξωτερικώ, Διάφοροι Λογαριασμοί, Διάφορα.

Ήν Αθήνας τή 9 Ήπριλίου 1903

Ο Διευθυντής τού Λογιστηρίου

Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΗΣ